

Dosarul nr. 2ra-131/19

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (L. Grădinari)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (E. Grumeza, N. Chircu, S. Procopciuc)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Zuza,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Zuza împotriva Luciei Murzac, intervenientul accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia cu privire la schimbarea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Veaceslav Zuza și a fost menținută hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriai Drochia, sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 02 iunie 2016, Veaceslav Zuza a depus cerere de chemare în judecată împotriva Luciei Murzac, intervenientul accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia cu privire la schimbarea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în rezultatul căsătoriei cu pârâta, la xxxx s-a născut feciorul XXXX. Prin hotărârea Judecătoriai Drochia din 26 ianuarie 2011 căsătoria a fost desfăcută, iar domiciliul copilului a fost stabilit cu mama. De la destrămarea relațiilor de familie comunică cu copilul conform graficului stabilit prin avizul-concluzie nr.369 din 02 iunie 2014, eliberat de autoritatea tutelară, în zilele de duminică, începând cu ora 11.00 până la orele 18.00. În calitate de părinte se străduiește să acorde copilului grija necesară pentru creșterea și educarea sa.

La cererea pârâtei a fost obligat, deși nu se eschiva, la plata pensiei de întreținere a copilului, pe care o achită regulat, în plus, totul ce-i necesar copilului pentru un trai decent: îmbrăcăminte, încălțăminte, jucării. Dorește ca copilul său să nu ducă lipsă de nimic și caută să-i asigure astfel de posibilități.

A menționat că în ultimul timp mama copilului lasă copilul fără supraveghere, fără a-l informa sau fără a-i propune ca acesta să domicilieze la el în gospodărie.

A susținut reclamantul că întotdeauna a fost de părere că pentru binele copilului, ultimul trebuie să contacteze cu ambii părinți în permanență, în pofida faptului că sunt divorțați și că nimeni nu poate să subroge acea afecțiune și autoritate părintească pe care poate să o manifeste doar părintele nemijlocit.

A observat că lucrurile pe care el le face cadou copilului nu mai sunt, fiind dăruite altor terți. Atunci când se află în contact cu copilul constată că acesta este speriat, influențat contra tatălui, fapt ce se datorează unei educații incorecte. După părerea sa, copilul trebuie să fie mai degajat, mai liber în comunicare, mai echidistant.

A invocat Zuza Veaceslav că nici cele 7 ore săptămânale de vizită a copilului cu tatăl său nu sunt respectate de către mamă, cu toate că optează pentru un contact mai îndelungat și mai des cu acesta, fapt ce ar fi în interesul copilului.

În plus, reclamantul a observat pe corpul copilului se găsesc echimoze și zgârieturi, care apar în mod repetat.

A subliniat că îi este frică pentru soarta fiului său și a considerat că aceste lucruri se întâmplă datorită supravegherii neadecvate din partea maturilor, fie cineva aplică violență fizică intenționat asupra lui. A mai considerat necesar să sesizeze pe marginea acestor fapte Inspectoratul de poliție și Autoritatea tutelară. La părerea sa mama copilului ezită să-și îndeplinească obligațiile părintești adecvat intereselor copilului.

Nu are încredere în faptul că copilul se află în siguranță în momentul în care se află la creșterea și educarea mamei, căreia instanța judecătorească i l-a încredințat spre domiciliere. Copilul nu este un bun material, iar încredințarea lui unuia dintre părinți, relațiile cărora s-au destrămat este o sarcină dificilă, realizarea căreia necesită o chibzuință sporită.

A indicat că este îngrijorat de soarta copilului său și dorește ca în continuare copilul să domicilieze cu el, în acest scop dispune de toate condițiile necesare. A considerat că în calitate de tată al copilului trebuie să locuiască cu el, să participe la creșterea și educarea lui, să fie alături de copil, dar pentru aceasta are nevoie de o hotărâre judecătorească care ar schimba locul de domiciliu al copilului, stabilindu-l cu el.

A solicitat Veaceslav Zuza schimbarea domiciliului copilului minor Emil, născut la data de 19 noiembrie 2009 cu dânsul.

Prin hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul central acțiunea depusă de Veaceslav Zuza a fost respinsă.

La data de 14 martie 2018 Veaceslav Zuza a declarat apel împotriva hotărârii din 06 martie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Veaceslav Zuza și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a stabilit că la data de 31 ianuarie 2009 a fost înregistrată căsătoria dintre Zuza Veaceslav și Murzac Lucia. Din căsătorie, la data de xxxx s-a născut copilul comun XXXX. Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 26 ianuarie 2011 căsătoria dintre Zuza Lucia și Zuza

Veaceslav a fost desfăcută, domiciliul copilului minor XXXX fiind stabilit cu mama Zuza Lucia.

La data de 02 iunie 2014 Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia a stabilit graficul de vizită și comunicare a tatălui cu copilul, potrivit căruia lui Veaceslav Zuza i-a fost permisă vizitarea copilului și luarea lui la domiciliul său în zilele de duminică, începând cu ora 11.00 până la ora 18.00.

La data de 02 iunie 2016 Veaceslav Zuza a formulat cerere de chemare în judecată împotriva Luciei Murzac, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia solicitând schimbarea domiciliului copilului minor cu tatăl. Drept temei s-a invocat îndeplinirea necorespunzătoare de către Lucia Murzac a obligațiilor părintești.

La caz, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 16 din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, art. 51, 52, 63 din Codul familiei, art. 18 și 19 din Convenția cu privire la drepturile copilului și a menționat că în cazul examinării litigiilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în cazul în care părinții locuiesc separat urmează să se țină cont doar de interesul superior al copilului.

Astfel, Colegiul instanței de apel reieșind din situația de fapt stabilită și conform normelor de drept material nominalizate a concluzionat că Veaceslav Zuza nu a prezentat probe veridice în suportul pretenției formulate și că schimbarea domiciliului copilului minor ar fi în interesul superior al copilului. La fel, a reținut instanța de apel că la materialele dosarului lipsesc probe care să confirme atitudinea negrijulie sau iresponsabilă a Luciei Murzac față de copilul minor XXXX, că condițiile de trai sunt nesatisfăcătoare, sau sunt alte circumstanțe care indică la necesitatea schimbării domiciliului copilului minor. Mai mult ca atât, domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama, prin urmare chiar dacă mama locuiește peste hotarele Republicii Moldova, copilul este în drept să locuiască cu ultima.

La data de 13 noiembrie 2018 Veaceslav Zuza a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material. De asemenea, a invocat că au fost apreciate în mod arbitrar probele, instanța de apel nu a reflectat în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora.

Prin încheierea din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost corectată eroarea evidentă strecurată în decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin înlocuirea în partea introductivă și dispozitivă a deciziei a numelui greșit „Mutruc” cu numele corect „Murzac”.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că decizia Curții de Apel Bălți este emisă la 11 septembrie 2018, iar la data de 03 octombrie 2018 Veaceslav Zuza a recepționat copia deciziei integrale, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d.237). Astfel, recursul declarat la data de 13 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veaceslav Zuza, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Zuza, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Veaceslav Zuza.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Veaceslav Zuza se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru